

ERDOĞAN ANTIEMPERYALİST MİYDİ?

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Çarşamba, 18 Nisan 2018 07:27 -

Amerika Birleşik Devletlerinin, dışleri dökülmüş iki eski emperyalist İngiltere ve Fransa'yı da yanına alarak Suriye'yi bombardımana tutması Tayyip Erdoğan ve hükümeti tarafından alkışlandı. Onun her dediğini alkışlayanlar bir kez daha zehirlendi. Bu bombardımanın nedeni, Esat hükümetinin iç savaşta kimyasal gaz kullandığı gibi bir iddiaya dayanıyorsa da asıl nedenin bu emperyalistlerin Ortadoğu petrollerine sahip olmak istediğini çocuklar bile biliyor.

Amerikalılar, bu kimyasal gaz sorununun Irak'a müdahale ederken de kulanmışlar, daha sonra yalan söyledikleri anlaşılmıştı.

Bu olayda tartışılacak çok yön olmakla birlikte benim en çok dikkatimi çeken husus, uzunca bir süredir Amerika'ya ve Batı'ya karşı köpürüp duran Erdoğan'ın aslına dönüp Batı'nın bir İslam ülkesi ve Türkiye'nin bir komşusuna karşı bu silahlı müdahalesini desteklemesidir.

Bu olayla, Tayyip Erdoğan'ın Atatürk'ten sonra gelen en antiemperyalist lider olduğu iddiası çökmüş olmalıdır. Batı karşıtı bir Avrasya İttifakı kurulacak, Erdoğan'ın sayesinde Türkiye de bu İttifakta yerini alacaktı. Onu antiemperyalist ilan edenler şimdi bundan dönüş yollarını arıyor ve eski tutumlarına mazeretler üretmeye çalışıyor.

Oysa Erdoğan lehine propagandalar yapıldığı dönemlerde de söylediğimiz gibi Erdoğan antiemperyalist değildir. Hiçbir zaman da olmadı. Adı geçen çevreler onun bir Amerikan projesi olduğunu yıllarca yazıp söylediler. Erdoğan'ın Büyük Orta Doğu Projesinin eşbaşkanlığını hatırlatıp durdular. Onu daha sonra sevmeleri, Erdoğan'ın Kürt sorununda silahlı çözümde karar kıldığı ve bunun için İslamcılığının yanına Türkçülüğü de eklediği tarihe rastlıyor. Hele Kürtlerin yaşadığı bölgelere sınır ötesi silahlı müdahale Erdoğan'ı bulunmaz Hint Kumaş haline getirdi. Buradaki asıl gelişme Erdoğan'ın bu arkadaşların yanına gelmesi değil, halkçı kamuoyunu şaşkına çevirecek kadar onların Erdoğan'ın yanına gitmesi idi. Buna bir sebep bulmak gerekiyordu, o da Erdoğan'ın artık antiemperyalist politikalara geldiği iddiası idi.

Gerici Körfez ülkelerinin yöneticileriyle aynı kumaştan dokunmuş olan ve bunu sürekli kendisi itiraf eden Erdoğan'ın kültürel genleri zaten antiemperyalist olmasına engeldi. O zaten Amerikancı Menderes, Özal çizgisinden geliyordu. Erbakan'ın partisinden ayrılıp yeni bir parti kurması da Amerika'nın gözüne girmek içindi. Antiemperyalist bir yöneticinin kendi ülkesinde uzlaşmayı terk edip bir iç savaş tercih etmesi zaten emperyalizme hizmetten başka bir şey değildi. Bir ülkede yaratılan şiddetli kutuplaşma ülkede gözü olan başka güçlerin işine yarar. Antiemperyalist bir yöneticinin hiç üzerine vazife değilken komşu bir ülkenin rejimine karşı savaşa niyetlenmesi, kendisi doğrudan müdahale edemeyince eğitip donattığı muhalifleri o devletin üzerine salması onun zaten antiemperyalist değil, fetihçi bir siyaset güttüğünü gösteriyordu.

Türkiye yöneticilerinin başlangıçta ABD ile Ortadoğu'da aynı politikayı gütmesi onun zaten antiemperyalist olmadığına kanıttır. Fakat Amerika ile aray bozmasının nedeni de antiemperyalizme geçtiğini göstermiyordu. Bu dargınlık, Ortadoğu politikasında hâkimiyet mücadelesinden kaynaklanıyordu. Kâh Amerika'yı yardıma çağırarak, kâh Amerika'nın hasmı olan Rusya ile anlaşarak, antiemperyalist bir tavır değildir. İşin ilginç yanı hükümetin bu konuda "Kâtil İsrail"le de buluşmuş olmasıdır.

Suriye devleti, Amerika'ya, İngiltere ve Fransa'ya savaş mı ilan etmişlerdir ki bu devletler Suriye'yi bombalıyor? Türkiye'nin muhalefet partileri, lafı dolandırmadan bu müdahaleyi kesin bir dille kınamalılar

Büyük veya komşu ülkeler Suriye'den ellerini çeksinler. Suriye Suriyelilerindir. O ülkenin nasıl bir rejime sahip olacağına karar verecek olanlar da Suriye vatandaşlarıdır. Dışarıdan karışan olmazsa Suriyeliler bunu daha çabuk ve kolay yapabilirler.